

Udskriftsdato: 30. december 2025

2024/1 LSF 21 (Gældende)

Forslag til Lov om flagning

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2024-00810

Forslag

til

Lov om flagning

Kapitel 1

Danmarks nationalflag

§ 1. Danmarks Riges nationalflag er Dannebrog.

Stk. 2. Dannebrog som splitflag føres af Kongehuset, Folketinget, statslige myndigheder og domstolene samt institutioner m.v., der har særlig tilladelse hertil.

Kapitel 2

Forbud mod flagning med visse udenlandske flag

§ 2. Det er forbudt at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, jf. dog stk. 2 og 3 samt §§ 3-5.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke finske, færøske, grønlandske, islandske, norske, svenske og tyske flag.

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for Folketinget.

§ 3. Det er tilladt for diplomatiske repræsentationer at flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område, herunder repræsentationschefens bolig.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere bestemte flag ikke er omfattet af forbuddet i § 2, stk. 1.

§ 5. Politiet kan i særlige tilfælde meddele tilladelse, herunder fastsætte vilkår, til flagning med flag omfattet af § 2, stk. 1.

§ 6. Politiets afgørelser efter § 5 kan ikke påklages til rigspolitichefen eller Justitsministeriet.

Kapitel 3

Straffebestemmelser

§ 7. Med bøde straffes den, der overtræder § 2, stk. 1.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 8. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Kongelig resolution af 21. december 1833 og kongelig resolution af 7. juli 1854 ophæves.

Kapitel 5

Territorialbestemmelse

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed

2.1. Gældende ret

2.1.1. Den nuværende adgang til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed

2.1.2. Det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag

2.1.2.1 Fremmede nationsflag

.

2.1.2.1. Den daværende tilladelsesordning

1.

2.1.2.1. Udenlandske repræsentationer

2.

2.1.2.1. De nordiske landes flag og det færøske og grønlandske flag

3.

2.1.2.1. Flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger

4.

2.1.2.2 Fremmede områdeflag

.

2.1.2.3 Øvrige flag

.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3. Den foreslåede ordning

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark har der i mere end 100 år været regler om flagning, herunder et forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Højesteret fandt ved dom af 22. juni 2023, at forbuddet mod at flage med andre landes nationalflag ikke havde den fornødne hjemmel. Dommen betyder, at der ikke længere gælder regler, som forbyder flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Dannebrog er det vigtigste nationale symbol i Danmark. Et symbol, der binder danskerne sammen som folk.

Det er regeringens (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) opfattelse, at Dannebrog som flag bør nyde en særlig status og beskyttelse i Danmark sammenlignet med andre landes flag, og at der derfor igen bør indføres regler om flagning, således at der ikke frit kan flages med andre landes flag.

Regeringen ønsker på den baggrund med dette lovforslag at indføre et forbud, hvorefter det som udgangspunkt vil være forbudt at flage med andre landes flag.

Med lovforslaget lægges der herudover op til at lovfæste, at Dannebrog er Danmarks Riges nationalflag, ligesom det foreslås at lovfæste en del af gældende praksis vedrørende Dannebrog som splitflag.

2. Forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed

2.1. Gældende ret

2.1.1. Den nuværende adgang til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed

Der gælder i dag ikke et forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Højesteret afsagde den 22. juni 2023 dom (sag 2/2023, udgivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2023, side 1042) i en sag om flagning med det amerikanske flag (Stars and Stripes). Højesteret fandt i den forbindelse bl.a. med henvisning til de krav, der i dag må stilles til indgreb i form af forbud mod flagning, at den dagældende bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om Forbud mod at benytte fremmede Nationsflag (flagbekendtgørelsen) ikke udgjorde det fornødne hjemmelsgrundlag for at forbyde og dermed straffe for flagning med det amerikanske flag.

Som følge af dommen udstedte Justitsministeriet samme dag bekendtgørelse nr. 881 af 22. juni 2023 om ophævelse af bekendtgørelse om flagning med fremmede nationsflag, der bl.a. formelt ophævede flagbekendtgørelsen.

Siden Højesterets dom har der således ikke været regler, som forbyder flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed. Der gælder dog visse særlige regler om flagning, herunder regler om kommuners adgang til at flage med andre landes nationalflag efter de uskrevne kommunalfuldmagtsregler og regler om flagning i kraft af valglovgivningens forbud mod valgagitation.

2.1.2. Det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag

De dagældende regler om forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag var ikke samlet i én enkelt lov eller flere love, men fandtes spredt i en række til dels specielle forskrifter, herunder kongelige resolutioner, en række administrative enkeltafgørelser og sædvane.

Efter de dagældende regler var det som udgangspunkt forbudt her i landet at flage med fremmede nationsflag, ligesom også områdeflag var omfattet samt flag, der måtte sidestilles hermed, jf. nedenfor i pkt. 2.1.2.1 om fremmede nationsflag og pkt. 2.1.2.2 om fremmede områdeflag samt pkt. 2.1.2.3 om øvrige flag, herunder flag der ikke var omfattet af forbuddet.

Der var ikke fastsat retningslinjer for, hvad der blev anset for flagning. Efter den tidligere praksis var der tale om flagning, når der skete flagning ved brug af flagstang, flagning fra en udspændt line eller flagning med flag, der var fastgjort på fast ejendom, jf. Justitsministeriets besvarelse af 12. oktober 2018 af spørgsmål nr. 1153 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Andre former for ”fremvisninger” af flag, herunder i forbindelse med demonstrationer og andre menings-tilkendegivelser, faldt uden for området for flagreglerne. Se hertil Tibet-kommissionens beretning bind 2, side 402.

2.1.2.1. Fremmede nationsflag

Det anføres i bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om Forbud mod at benytte fremmede Nationsflag (flagbekendtgørelsen), at det var forbudt her i landet at hejse andet flag end Dannebrog.

2.1.2.1.1. Den dagældende tilladelsesordning vedrørende fremmede nationsflag

Det anføres i flagbekendtgørelsen, at forbuddet mod flagning ikke omfattede personer, der havde fået tilladelse af Justitsministeriet til at hejse et fremmed nationsflag.

Justitsministeriet udstedte senest den 20. oktober 1989 cirkulære om flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, som indeholdt retningslinjer herfor. Det fremgik af retningslinjerne, at der kun i særlige situationer kunne opnås tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag. Ved cirkulærets § 1 var det i øvrigt bestemt, at flagning med de af Danmark anerkendte staters flag blev meddelt af politiet. Andre ansøgninger om flagning blev behandlet af Justitsministeriet.

For så vidt angår retningslinjerne om de situationer, hvor der kunne opnås tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, fremgik det således af cirkulærets § 2, stk. 1, at der ville kunne meddeles tilladelse til flagning med fremmede staters flag i forbindelse med afholdelse af internationale kongresser, udstillinger, stævner, indvielser og ved andre særlige lejligheder.

Ansøgninger om tilladelse til flagning med fremmede staters flag fra hoteller, campingpladser, kongrescentre, udstillingshaller, større erhvervsvirksomheder, museer, idrætspladser, havne, grænseovergange og lignende i anledning af fremmede statsborgeres besøg mv. burde efter cirkulærets § 2, stk. 2, i almindelighed imødekommes.

Det fremgik endvidere af cirkulærets § 2, stk. 3, at ansøgninger fra her i landet fast bosatte om tilladelse til at flage med fremmede staters flag en enkelt dag i anledning af fremmede statsborgeres besøg i almindelighed ville kunne imødekommes.

Det fremgik af cirkulærets § 3, stk. 1, at tilladelserne i almindelighed burde meddeles for den ansøgte periode eller indtil videre. Der burde dog efter § 3, stk. 2, ikke meddeles tilladelse til flagning med fremmede staters flag på dage, hvor man i Danmark mindes særlige nationale begivenheder.

Ved dage, hvor man i Danmark mindes særlige nationale begivenheder, skulle forstås de dage, som Justitsministeriet har fastsat som officielle flagdage, på hvilke der består en pligt for statslige myndigheder til at flage med Dannebrog som splitflag fra statens bygninger og skibe. Dog flages der den 21. juni med det grønlandske flag, Erfalasorput, og den 29. juli med det færøske flag, Merkið. Private personer, institutioner, kommuner mv. har imidlertid ikke pligt til at flage på de af Justitsministeriet fastsatte flagdage.

Officielle flagdage er dage, som har en særlig national betydning, herunder kirkelige helligdage og kongelige fødselsdage. De officielle flagdage meddeles af Justitsministeriet i cirkulæreskrivelse om officielle flagdage, jf. senest den gældende cirkulæreskrivelse nr. 9010 af 15. januar 2024.

De kirkelige helligdage kan forskydes fra år til år, og derfor offentliggøres der hvert år på Justitsministeriets hjemmeside en liste over datoerne for flagdagene i det kommende år.

Derudover skulle dage, hvor man i Danmark mindes særlige nationale begivenheder, også forstås som de dage, hvor Justitsministeriet havde bestemt, at statslige myndigheder skulle flage i anledning af særlige begivenheder, som f.eks. ved statsbesøg eller særlige begivenheder i Kongehuset – såkaldt ekstraordinær flagning.

Derudover anførtes det i cirkulæret om flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, at tilladelserne efter cirkulærets § 3, stk. 3, burde betinges af, at der samtidig flages med dansk flag af mindst samme størrelse og anbragt på en ikke mindre fremtrædende plads. Betingelsen ville efter omstændighederne kunne fraviges i tilfælde, hvor ansøgeren kun rådede over én flagstang.

I skrivelse nr. 11118 af 5. august 1949 om den rangmæssige orden ved flagning var der fastsat retningslinjer for flagenes rækkefølge ved samtidig flagning med Dannebrog og andre landes nationalflag, herunder om hvornår Dannebrog var anbragt på den fornemste plads.

Skulle Dannebrog hejses i forbindelse med enkelte andre staters flag, skulle flagene rangeres i følgende rækkefølge: Danmark – idet Danmark havde den fornemste plads – de andre landes flag (herunder også de andre nordiske landes) i alfabetisk orden efter sædvanlig international sprogbrug, hvorved staternes betegnelse på fransk blev lagt til grund.

Såfremt der var tale om en længere række af forskellige staters flag, dvs. over otte, skulle en anden ordning anvendes, hvorefter Dannebrog skulle stå længst til heraldisk højre, efterfulgt af de øvrige staters flag (herunder de andre nordiske staters) i den nævnte alfabetiske orden. Når et fremmed statsoverhoved var til stede, burde vedkommende stats flag dog altid anbringes på den næstfornemste plads.

2.1.2.1.2. Udenlandske repræsentationer

Det fremgik af flagbekendtgørelsen, at forbuddet ikke omfattede fremmede staters gesandter, konsuler og vicekonsuler, som var berettigede til at hejse vedkommende fremmede stats flag fra embedskontorer her i landet samt for gesandters vedkommende tillige fra deres boliger.

2.1.2.1.3. De nordiske landes flag og det færøske og grønlandske flag

Ved kongelig resolution af 18. oktober 1957, som blev bekendtgjort ved Statsministeriets bekendtgørelse nr. 262 af 30. oktober 1957, blev det bestemt, at det fremtidigt skulle være tilladt for private at flage med finsk, islandsk, norsk og svensk flag uden særlig tilladelse.

Det særlige færøske flag, Merkið, blev godkendt ved bekendtgørelse nr. 373 af 27. august 1948 angående godkendelse af et særligt færøsk flag. Det fremgår af bekendtgørelsen, at det særlige færøske flag kan anvendes i hele det danske kongerige uden særlig tilladelse. Det særlige grønlandske flag, Erfalasorput, blev anerkendt ved lov nr. 222 af 6. juni 1985 om et særligt grønlandsk flag. Ifølge denne lovs § 4 kan det grønlandske flag uden særlig tilladelse i det enkelte tilfælde anvendes i den øvrige del af riget.

2.1.2.1.4. Flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger

Det var antaget, at det dagældende forbud mod flagning med fremmede nationsflag også omfattede flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger og samarbejder, herunder FN-flaget, Det Europæiske Flag, NATO-flaget og OSCE-flaget.

Ved kongelig resolution af 10. september 1952 blev FN-flaget imidlertid undtaget fra forbuddet mod flagning med fremmede nationsflag, ligesom det ved kongelig resolution af 5. september 1989 blev bestemt, at flagning med Det Europæiske Flag kunne ske uden særlig tilladelse, jf. bekendtgørelse nr. 679 af 20. oktober 1989 om flagning med det europæiske flag. Baggrunden for sidstnævnte var, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved skrivelse af 20. oktober 1988 anmodede om, at anvendelsen af Det Europæiske Flag blev ligestillet med FN-flaget og de nordiske landes flag.

Derudover bemærkes det, at det følger af straffelovens § 132, stk. 1, nr. 3, at det er strafbart på retsstridig måde at benytte kendetegn eller navn for mellemstatslige organisationer.

2.1.2.2. Fremmede områdeflag

I tilknytning til Justitsministeriets cirkulære af 20. oktober 1989 om flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, udsendte Justitsministeriet den 8. august 1996 en cirkulæreskrivelse til landets politikredse om benyttelsen af fremmede nationers områdeflag.

Justitsministeriet tilkendegav i cirkulæreskrivelsen, at det var ministeriets opfattelse, at flagning med fremmede staters områdeflag var omfattet af reglerne i bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 og cirkulæret af 20. oktober 1989. Ønskedes der således flagning med et områdeflag fra et land, hvor

det krævede tilladelse at flage med selve nationsflaget, skulle der også indhentes politiets tilladelse til flagning med områdeflaget. Det blev endvidere tilkendegivet i cirkulæreskrivelsen, at flagning med en fremmed stats områdeflag, hvor det ikke krævede tilladelse at flage med selve nationsflaget (de nordiske lande), kunne ske uden indhentelse af tilladelse. Det forudsatte dog, at områdeflaget var anerkendt i hjemlandet.

Efter praksis meddelte Justitsministeriet kun tilladelse til flagning med en fremmed stats områdeflag, hvis områdeflaget var anerkendt i hjemlandet, jf. Justitsministeriets besvarelse af 12. oktober 2018 af spørgsmål nr. 1153 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

2.1.2.3. Øvrige flag

Efter praksis var visse flag, der måtte sidestilles med fremmede nations- og områdeflag, også omfattet af det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag.

Ved dom af 16. december 1996 (sagsnr. S-2503-96, udgivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1997, side 353 ff.) fandt Østre Landsret det strafbart efter reglerne om flagning med fremmede nationsflag at flage med det østtyske (DDR) flag i 1995, selvom DDR ophørte med at eksistere i 1990. Landsretten lagde i den forbindelse til grund, at "[u]anset at DDR var ophørt med at eksistere på det tidspunkt, tiltalte benyttede flaget, findes de hensyn, der begrundet forbuddet mod at flage med fremmede nationalflag, tillige at gøre sig gældende vedrørende flag, der knytter sig til nationer, der af eksempelvis politiske årsager er ophørt med at eksistere. Dette må i hvert fald gælde, når sådanne flag benyttes på et tidspunkt, hvor flaget endnu forbindes med en fremmed nation. ”

Det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag samt flag, der måtte sidestilles hermed, omfattede efter Justitsministeriets praksis ikke flagning med miniatureflag på ikke mere end 30 x 50 cm, jf. Justitsministeriets besvarelse af 12. oktober 2018 af spørgsmål nr. 1153 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Det gjaldt således, uanset om det pågældende miniatureflag var et fremmed nations- eller områdeflag.

Der kunne efter de dagældende flagregler flages med såkaldte fantasiflag og historiske flag, medmindre de frembrød væsentlige lighedspunkter med fremmede nationsflag eller områdeflag samt flag, der måtte sidestilles hermed. Sådanne flag kunne være flag, som repræsenterer foreninger, grupperinger mv., f.eks. piratflaget, partipolitiske flag, anarkistflaget, regnbueflaget samt flag med diverse logoer og varemærker.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Som beskrevet ovenfor under pkt. 2.1.1, gælder der på nuværende tidspunkt, som udgangspunkt ikke regler, som forbyder flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, hvilket betyder, at der kan flages med sådanne flag.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at Dannebrog er det vigtigste nationale symbol i Danmark, der binder danskerne sammen som folk.

Det er derfor også Justitsministeriets opfattelse, at Dannebrog som flag bør nyde en særlig status og beskyttelse i Danmark sammenlignet med andre landes flag, hvilket også har været tilfældet i Danmark i mere end 100 år.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der derfor som udgangspunkt ikke skal være adgang til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, fra en flagstang her i landet.

Formålet med at indføre regler om flagning er at sikre en retlig beskyttelse af Dannebrog som nationalsymbol sammenlignet med andre landes flag og dermed indføre en beskyttelse, der har været gældende i Danmark i mere end 100 år.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der dog samtidig en række hensyn, der taler for, at der skal gælde en række undtagelser til et sådant forbud.

Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt, hvis en række af de undtagelser, der gjaldt efter det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag, som beskrevet under pkt. 2.1.2 ovenfor, indføres med et nyt forbud.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at et forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, ikke bør omfatte de nordiske landes (Finland, Island, Norge og Sverige) nationalflag samt områdeflag, ligesom et forbud ikke bør omfatte det grønlandske og færøske flag, og at det fortsat bør være tilladt for diplomatiske repræsentationer mv. at flage med udsenderstatens flag.

Justitsministeriet finder også, at politiet skal have mulighed for at meddele enkeltpersoner og virksomheder tilladelse til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, i en bestemt periode eller indtil videre. Justitsministeriet finder det i den forbindelse hensigtsmæssigt, at de retningslinjer, der efter den dagældende tilladelsesordning gjaldt i forhold til de situationer, hvor der kunne opnås tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, som beskrevet ovenfor under pkt. 2.1.2.1.1, i vidt omfang videreføres i en ny tilladelsesordning.

Efter Justitsministeriets opfattelse taler en række hensyn også for, at der indføres yderligere undtagelser til et forbud, som ikke gjaldt i forhold til det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag, som beskrevet under pkt. 2.1.2 ovenfor.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør også det tyske flag (samt områdeflag i Tyskland) undtages fra forbuddet af hensyn til det tyske mindretal i Sønderjylland.

Forbuddet bør efter Justitsministeriets opfattelse desuden afgrænses til alene at omfatte nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, således at forbuddet ikke vil omfatte flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger og samarbejder, herunder FN-flaget, Det Europæiske Flag, NATO-flaget, OSCE-flaget og Nordisk Råds flag.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det derudover være hensigtsmæssigt, at justitsministeren bemyndiges til at undtage nærmere bestemte nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, fra forbuddet, f.eks. således at det aktuelt som følge af krigen i Ukraine fortsat vil være tilladt at flage med det ukrainske flag.

Ved at bemyndige justitsministeren til at undtage nærmere bestemte udenlandske flag fra forbuddet sikres det, at udenlandske flag kan undtages fra forbuddet, når helt ekstraordinære situationer begrundes, at et eller flere flag bør undtages, og hvor det må forventes, at offentlige myndigheder og en stor del af befolkningen og virksomheder vil have et ønske om at flage med det udenlandske flag som en sympatitilkendegivelse eller lignende. Hermed vil borgere og virksomheder, der i situationen måtte ønske at flage med det pågældende flag, ikke skulle ansøge politiet om tilladelse til at flage med det pågældende flag.

Justitsministeriet finder endvidere, at forbuddet ikke bør gælde for Folketinget således, at Folketinget uden tilladelse lovligt vil kunne flage med udenlandske flag, hvis Folketinget måtte ønske det, f.eks. i forbindelse med statsbesøg, officielle besøg eller besøg fra repræsentanter for et udenlandsk parlament.

Endelig finder Justitsministeriet, at forbuddet alene bør gælde flagning fra en flagstang. Dette vil være mindre ændring i forhold til de dagældende regler, der efter praksis ikke alene omfattede flagning fra flagstang, men også flagning fra en udspændt line eller flagning med flag fastgjort på fast ejendom, som beskrevet under pkt. 2.1.2 ovenfor.

Justitsministeriet bemærker, at der med lovforslaget ikke lægges op til at regulere spørgsmålet om mærker på Dannebrog som stutflag, herunder i forbindelse med flagning, hvilket således er tilladt. Justitsministeriet bemærker endelig, at der i Dannebrog-Samfundets folder "Sådan bruges Dannebrog" findes vejledende retningslinjer for brug af Dannebrog, som man kan vælge at følge, herunder for hvornår på døgnet, der bør flages med Dannebrog. Disse retningslinjer berøres ikke af dette lovforslag.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres et forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, hvorefter der som udgangspunkt ikke vil kunne flages med sådanne flag.

Det foreslåede vil omfatte flag i stof eller lignende materiale i almindelig størrelse, som i overensstemmelse med den tidligere gældende praksis skal forstås som større end miniatureflag på maksimalt 30 x 50 cm.

Det foreslåede forbud vil alene omfatte flagning fra en flagstang af almindelig højde, hvilket vil sige ca. 4 meter eller derover, hvor stangen er en del af eller fastgjort til fast ejendom, herunder en flagstangssokkel eller vippebeslag i en have eller på en plads, eller taget eller facaden på en bygning.

Dette vil være en mindre ændring i forhold til de dagældende regler, der efter praksis ikke alene omfattede flagning fra flagstang, men også flagning fra en udspændt line eller flagning med flag fastgjort på fast ejendom.

Det er ikke afgørende, hvordan flaget er fastgjort til en flagstang. Der vil således i denne sammenhæng være tale om flagning, når et flag med line eller på anden måde er fastgjort til og helt eller delvist er hejst i en flagstang.

I tvivlstilfælde, hvor en flagstang ikke er fastgjort eller er en del af en fast ejendom, f.eks. fordi den står

på en flytbar parasolfod, vil der skulle lægges vægt på, om flagstangen har en sådan karakter, at den ikke kan siges at være egnet til håndholdt brug.

Det foreslåede vil også betyde, at ”fremvisninger” af flag eller faner, herunder i forbindelse med demonstrationer eller sportsbegivenheder, i lighed med hvad der gjaldt efter de dagældende regler, ikke vil udgøre flagning omfattet af det foreslåede forbud.

Derudover vil det foreslåede som nævnt indebære, at flag, der er placeret på en udspændt line, eller som er fastgjort direkte på fast ejendom i stedet for på en flagstang, ikke vil udgøre flagning i lovens forstand. Det indebærer f.eks., at flag fastgjort til en altan, et vindue, eller flag påmalet en gavl eller et tag ikke vil være omfattet, ligesom flag fastgjort til en line, der f.eks. er udspændt over en vej eller gågade eller under taget i en idrætshal, ikke vil være omfattet.

Det foreslåede forbud vil indebære, at der som udgangspunkt ikke vil kunne flages med andre landes nationalflag, f.eks. det russiske, amerikanske eller spanske flag, ligesom der ikke vil kunne flages med andre landes områdeflag, f.eks. amerikanske delstaters flag, Cataloniens flag og Tibets flag.

Det foreslåede forbud vil endvidere indebære, at der som udgangspunkt ikke vil kunne flages med flag, der må sidestilles med et andet lands nationalflag eller områdeflag, f.eks. det palæstinensiske flag.

For at undgå omgåelse ved, at et sådant udenlandsk flag, f.eks. et andet lands nationalflag, som vil være omfattet af det foreslåede forbud, er blevet påført mærker eller lignende, eller hvis almindelige form er blevet modificeret, f.eks. hvis flaget er blevet klippet i, omfarvet eller foldet, vil det foreslåede forbud efter en konkret vurdering også omfatte flag i en sådan tilstand. Det afgørende vil i den forbindelse være, om flaget fortsat fremstår som et andet lands nationalflag eller områdeflag eller flag, der må sidestilles hermed. Er dette ikke tilfældet, vil det være lovligt at flage med flaget uden tilladelse.

Det ovenfor anførte vil også gælde, hvor der er tale om en imitation eller lignende af et udenlandsk flag omfattet af det foreslåede forbud, som ikke umiddelbart kan skelnes fra det udenlandske flag.

Ved vurderingen af, om en imitation eller lignende fremstår som et andet lands nationalflag eller områdeflag omfattet af det foreslåede forbud, vil der kunne lægges vægt på, om imitationen eller lignende er egnet til i almindelighed at blive forvekslet med det pågældende flag. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet med en vellignende efterligning af det amerikanske flag, hvor antallet af stjerner og striber er f.eks. 49 og 12 i stedet for det korrekte antal på 50 og 13 eller en efterligning af det japanske flag, hvor den røde cirkel f.eks. er placeret en anelse til venstre eller højre i stedet for den korrekte placering i midten af flaget.

Det foreslåede betyder, at der fortsat vil kunne flages med flag, der ikke er andre landes nationalflag eller områdeflag, samt flag, der må sidestilles hermed, f.eks. piratflag, regnbueflag, anarkistflag samt flag med diverse logoer og varemærker.

Det foreslåede betyder også, at forbuddet ikke vil omfatte flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger og samarbejder, herunder FN-flaget, Det Europæiske Flag, NATO-flaget, OSCE-flaget og Nordisk Råds flag. En sådan flagning vil således fortsat ikke i sig selv være retsstridig

benyttelse af kendetegn for mellemstatslige organisationer som omfattet af straffelovens § 132, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at der indføres en række undtagelser til det foreslåede forbud.

Det foreslås, at forbuddet ikke skal omfatte de nordiske landes nationalflag og områdeflag i disse lande (Finland, Island, Norge og Sverige). Forbuddet vil heller ikke omfatte grønlandske og færøske flag, herunder færøske og grønlandske områdeflag, ligesom også det tyske nationalflag samt områdeflag i Tyskland, f.eks. Bayerns flag eller Slesvig-Holstens flag, vil være undtaget fra forbuddet.

Det foreslås endvidere, at forbuddet ikke skal gælde for Folketinget.

Det foreslås i øvrigt, at det skal være tilladt for diplomatiske repræsentationer at flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område, herunder repræsentationschefens bolig.

Det foreslåede vil indebære, at de diplomatiske repræsentationer mv., der fremgår af Udenrigsministeriets officielle liste (Copenhagen Diplomatic List), vil kunne flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område og repræsentationschefens bolig.

Det foreslås desuden, at justitsministeren skal kunne fastsætte regler om, at nærmere bestemte flag ikke er omfattet af forbuddet mod flagning.

Det foreslåede vil indebære, at justitsministeren vil have mulighed for at undtage nærmere bestemte flag fra det foreslåede forbud, således at alle lovligt vil kunne flage med de pågældende flag, hvis de måtte ønske det.

Det forudsættes, at den foreslåede bemyndigelse alene anvendes, hvis en helt ekstraordinær situation begrundes, at det pågældende nationalflag eller områdeflag bør undtages fra det foreslåede forbud, f.eks. således at det som følge af krigen i Ukraine fortsat vil være muligt at flage med det ukrainske flag.

Det foreslås endelig, at politiet i særlige tilfælde skal kunne meddele tilladelse til flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Det foreslåede vil indebære, at forbuddet mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, ikke vil omfatte flagning, som foretages af fysiske eller juridiske personer, der har fået tilladelse af politiet til i en bestemt periode eller indtil videre at flage med et andet lands nationalflag eller områdeflag.

Det er i den forbindelse hensigten, at retningslinjerne i den dagældende cirkulæreskrivelse nr. 145 af 20. oktober 1989, der efter den tidligere tilladelsesordning gjaldt i forhold til de situationer, hvor der kunne opnås tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag, som beskrevet ovenfor under pkt. 2.1.1.1, i vidt omfang videreføres.

Det vil f.eks. indebære, at ansøgninger om tilladelse til flagning i forbindelse med afholdelse af internationale kongresser, udstillinger, stævner og indvielser, ligesom ansøgninger fra hoteller, campingpladser,

kongrescentre, udstillingshaller, større erhvervsvirksomheder, museer, idrætspladser, havne, lufthavne, grænseovergange og lignende i anledning af fremmede statsborgeres besøg mv. i almindelighed bør imødekommes.

Det foreslåede vil derudover indebære, at tilladelser til at flage med et andet lands nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, vil kunne indeholde vilkår, som f.eks. fastlægger den geografiske og tidsmæssige udstrækning, ligesom det forudsættes, at der ikke bør meddeles tilladelse, når den ønskede flagning falder på en officiel flagdag meddelt af Justitsministeriet i cirkulæreskrivelse om officielle flagdage, jf. cirkulæreskrivelse nr. 9010 af 15. januar 2024. Tilladelserne vil f.eks. også kunne indeholde vilkår om, at der ikke flages med det pågældende udenlandske flag på dage, hvor Justitsministeriet har iværksat såkaldt ekstraordinær flagning, f.eks. ved statsbesøg eller særlige begivenheder i Kongehuset.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslåede vil ikke ændre på de regler, der gælder for anvendelse af flag, herunder andre landes nationalflag, til søs. Flagning til søs reguleres bl.a. af søloven, herunder denne lovs § 8, hvoraf det bl.a. fremgår, at danske skibe som nationalitetsmærke alene må føre det danske flag. Derudover findes der regler om benyttelse af det såkaldte ”yachtflag”, jf. bekendtgørelse nr. 249 af 11. oktober 1957, som er udstedt i medfør af en bestemmelse i den tidligere skibsregisterlov, der i dag er videreført i sølovens § 9.

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 10, stk. 1, har enhver ret til ytringsfrihed. Artikel 10 omfatter udtrykkeligt såvel ytringer i form af oplysninger om faktiske forhold som tilkendegivelser af personlige meninger.

Retten til ytringsfrihed er imidlertid ikke absolut. Der kan foretages indgreb i ytringsfriheden, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlig tryghed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udspredelse af fortrolige oplysninger eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed, jf. artikel 10, stk. 2.

Det bemærkes, at flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, fra en flagstang vil kunne udgøre en ytring omfattet af EMRK artikel 10, stk. 1. Det foreslåede forbud skal således kunne begrundes i et legitimt hensyn og være nødvendigt i et demokratisk samfund, jf. EMRK artikel 10, stk. 2.

Justitsministeriet har ved vurderingen af, om det foreslåede forbud varetager et anerkendelsesværdigt formål og er nødvendigt i et demokratisk samfund, lagt vægt på, at forbuddet overordnet har til formål – i overensstemmelse med en mere end 100-årig praksis – at give det danske nationalflag Dannebrog en særstatus sammenlignet med andre landes national- og områdeflag og således er båret af hensynet til at fremme nationalt sammenhold og national identitet, der er væsentlig for dansk kultur. Det foreslåede forbud, som lægges op til at være strafsanktioneret, varetager således i lyset af hensynet til at sikre

Dannebrogs særstatus sammenlignet med andre landes national- og områdeflag et hensyn til at forebygge uorden og forbrydelse, jf. EMRK artikel 10, stk. 2.

Det foreslåede forbud varetager efter Justitsministeriets opfattelse således saglige formål, der kan begrunde et indgreb i ytringsfriheden.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at det foreslåede generelle forbud ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage disse hensyn.

Ministeriet har lagt vægt på, at enkeltpersoner på trods af det generelle forbud fortsat vil have vid adgang til at ytre sig ved at fremvise andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed. Der kan i den forbindelse henvises til, at forbuddet alene omfatter flagning fra en flagstang, at der vil være mulighed for i særlige tilfælde konkret at få tilladelse til fra en flagstang at flage med flag omfattet af det generelle forbud, og at justitsministeren i ekstraordinære situationer vil kunne udstede en generel tilladelse til at flage med flag, som ellers er omfattet af forbuddet.

Ministeriet har desuden lagt vægt på, at det vil være tilladt for diplomatiske repræsentationer at flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område, herunder repræsentationschefens bolig.

På denne baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 10.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for Justitsministeriets myndigheder, der kan afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommunerne eller regionerne.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har negative administrative konsekvenser for borgerne, da borgerne vil skulle ansøge om tilladelse til flagning med visse udenlandske flag, ligesom politiets afgørelser efter den foreslåede § 5 ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2024 til den 22. august 2024 (58 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Højesteret, Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Aalborg Lufthavn, Aalborg Universitet – Juridisk Institut, Aarhus Lufthavn, Aarhus RetshjælpAdvokatrådet, Amnesty International, Atuagagdliutit/Grønlandsposten (AG), A. P. Møller – Mærsk A/S, Billund Airport, Biskoppen i Aalborgs Stift, Biskoppen i Fyns Stift, Biskoppen i Haderslev Stift, Biskoppen i Københavns Stift, Biskoppen i Lolland-Falsters Stift, Biskoppen i Roskilde Stift, Biskoppen i Viborg Stift, Biskoppen i Århus Stift, Brancheforeningen Dansk Luftfart (DBL), Bund Deutscher Nordschleswiger, CEPOS, Danmarks Generalkonsulat i Flensborg, Danmarks Jurist- og Økonomiforbund, Dannebrogssamfundet, DanPilot, Dansk Centralbibliotek for Sydslesvig, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Dansk Heraldisk Selskab, Dansk Idrætsforening, Dansk Kirke i Sydslesvig, Dansk Skoleforening for Sydslesvig, Dansk Sundhedstjeneste for Sydslesvig, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Der Nordschleswiger, Det Kongelige Bibliotek, Det Kriminalpræventive Råd, Det Tyske Mindretals Sekretariat i København, Deutscher Jugendverband für Nordschleswig, Deutscher Schul- und Sprachverein, Deutsches Museum Nordschleswig, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, DSB, Flensborg Avis, FN forbundet, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere i Grønland, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forening for Offentlige Anklagere, Foreningen Spejderne, Forsvarerforeningen i Grønland, FUEN - Federal Union of European Nationalities, Færøernes Hjemmestyre, Grænseforeningen, Grønlands Advokater, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Grønlands Selvstyre, HK, HK Landsklubben, Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, Juridisk Institut – Aarhus Universitet, Justitia, Kalaallit Nunaata Radioa (KNR), KL, Kredsdommerforeningen, Københavns Lufthavn, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen for Forsvarsadvokater, Landsforsvareren for Grønland, Landsforeningen KRIM, Midtjyllands Lufthavn, Movia, Nordisk Informationskontor i Sønderjylland/Sydslesvig, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, PostNord, Procesbevillingsnævnet, Retspolitisk Forening, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Sermitsiaq AG, Slesvigsk Parti, Sozialdienst Nordschleswig, Sport Event Danmark, Syddansk Universitet – Juridisk Institut, Sydslesvigs danske Ungdomsforeninger, Sydslesvigsk Forening, Sydslesvigsk Vælgerforening og Tænk tanken Europa.

Færøernes Hjemmestyre har i sin udtalelse bl.a. anført, at loven ikke skal gælde og ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne.

Grønlands Selvstyre har i sin udtalelse bl.a. anført, at lovforslagets territorialbestemmelse med fordel kan uddybes, ligesom det kan overvejes, om muligheden for at kunne sætte dele af loven i kraft for Grønland skal udgå.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for Justitsministeriets myndigheder, der kan afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer. Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommunerne eller regionerne.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget har negative administrative konsekvenser for borgerne, da borgerne vil skulle ansøge om tilladelse til flagning med visse udenlandske flag, ligesom politiets afgørelser efter den foreslåede § 5 ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er efter gældende ret ikke regler om Dannebrog som Danmarks Riges nationalflag. Dannebrog har imidlertid gennem en mere end hundredårig praksis haft status som Danmarks Riges officielle nationalflag både indenrigs og udenrigs.

Om anvendelsen af Dannebrog bemærkes det, at det indtil kongelig resolution af 7. juli 1854, som blev bekendtgjort ved cirkulære af 2. august 1854, var forbudt for private at hejse såvel dansk som fremmed flag. Ved den nævnte resolution blev det tilladt for enhver at hejse Dannebrog uden split, ligesom fremmede magters konsuler måtte anvende deres nationsflag i Danmark.

Det har således siden 1854 været tilladt for alle, herunder såvel private personer som offentlige myndigheder, at flage med Dannebrog i form af det almindelige firkantede stutflag.

Dannebrog som splitflag var oprindeligt forbeholdt Kongehuset og orlogsflåden, men flaget er i dag forbeholdt Kongehuset, Folketinget, domstolene og statslige myndigheder samt fysiske og juridiske personer, der ved kongelig resolution har særlig tilladelse til at føre splitflag.

Det betyder, at det som udgangspunkt vil være uberettiget for andre at føre Dannebrog som splitflag. En uberettiget benyttelse af Dannebrog i form af splitflag vil kunne indebære en overtrædelse af straffelovens § 132, stk. 1, nr. 1, hvorefter den, som forsætligt eller uagtsomt på retsstridig måde benytter kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner, straffes med bøde.

Endelig bemærkes det, at Justitsministeriet i cirkulæreskrivelse om officielle flagdage, jf. cirkulæreskrivelse nr. 9010 af 15. januar 2024, har fastsat en række officielle flagdage, hvor statslige myndigheder skal flage med splitflaget. Der gælder særlige regler for militære flagdage.

Statslige myndigheder (bortset fra myndigheder på Forsvarsministeriets område) bør således som udgangspunkt ikke flage med Dannebrog som splitflag på andre dage end officielle flagdage mv. Sådanne statslige myndigheders ret til at flage med Dannebrog som splitflag indebærer, at der ikke er tradition for, at disse myndigheder flager med Dannebrog som stutflag.

Officielle flagdage er dage, som har en særlig national betydning, herunder kirkelige helligdage og kongelige fødselsdage.

Herudover kan Justitsministeriet anordne ekstraordinær flagning på enten hel eller halv stang i forbindelse med f.eks. statsbesøg eller i ganske særlige tilfælde ved øvrige begivenheder af særlig national betydning samt i anledning af f.eks. terrorangreb eller naturkatastrofer i Danmark eller i udlandet.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at Danmarks Riges nationalflag er Dannebrog.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en lovfæstelse af, at Dannebrog er Danmarks Riges nationalflag.

Dannebrog har gennem en mere end hundredårig praksis haft status som Danmarks Riges nationalflag både indenrigs og udenrigs. Som Rigets nationalflag er Dannebrog et fælles symbol på rigsenhed for hele det danske rige, der gælder for hele området for dansk højhedsret, hvorfor Dannebrog føres af statslige myndigheder mv., herunder rigsmyndigheder, inden for hele Rigsfællesskabet. Det bemærkes dog i den forbindelse, at Færøerne og Grønland har egne flag.

Ved »Dannebrog« skal i denne sammenhæng forstås det danske nationalflag, som består af et liggende hvidt kors, som når til kanten af flaget, på en rød (farvekode Pantone 186C) baggrund.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte både Dannebrog som stutflag og splitflag. Det bemærkes i den forbindelse, at Dannebrog som stutflag fortsat skal anses som nationalflag, mens Dannebrog som splitflag anses som statsflaget. I denne sammenhæng vil både Dannebrog som stutflag og splitflag dog skulle anses som Danmarks Riges nationalflag.

Dannebrog som stutflag er et rektangulært flag, der deles af korset i fire retvinklede felter. Korsets bredde er $\frac{1}{7}$ af flagets højde ved stangen. Felterne ved stangen er kvadrater. Længden af de ydre felter er $1\frac{3}{4}$ gange de indre felter.

Dannebrog som splitflag er ikke et rektangulært flag. Splitflagets indre felter er som stutflagets, men den del af korset, som adskiller de ydre felter, er i længden kun $1\frac{1}{4}$ gange de indres side, og de ydre felters hertil svarende rektangulære del fortsættes i flagets længderetning af spidse flige, der har form af retvinklede trekanter, og hvis længde ved flagets øverste og nederste kant er $1\frac{1}{2}$ gange de rektangulære deles længde.

Det bemærkes, at der imidlertid findes forskellige udformninger af splitflaget. Søværnet fører f.eks. splitflaget i form af orlogsflaget, som har en anden rød farvevariant (Pantone 194C) som baggrund, ligesom Kongehuset fører en række særlige kongelige flag med split på samme røde baggrund.

De foreslåede mål for stutflaget og splitflag er de samme, som blev foreslået med § 1, stk. 2 og 3, i forslag til lov om Rigets flag, der blev fremsat i Folketinget den 9. oktober 1930.

Det bemærkes i øvrigt, at Dannebrog findes i mange andre udformninger, herunder som vimpler og standere.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at Dannebrog som splitflag føres af Kongehuset, Folketinget, domstolene og statslige myndigheder samt institutioner mv., der har særlig tilladelse hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil tydeliggøre gældende ret, hvorefter splitflaget alene føres af Kongehuset, Folketinget, statslige myndigheder, domstolene samt fysiske og juridiske personer, der ved kongelig resolution er meddelt særlig tilladelse til at føre splitflag. Disse vil således fortsat kunne føre splitflag.

Det bemærkes, at der kræves særskilt særlig tilladelse til at føre splitflag med særlige mærker eller kendetegn. Der kan eksempelvis henvises til kongelig resolution af 4. november 2022, jf. bekendtgørelse nr. 372 af 24. marts 2023 om godkendelse af et nyt flag for DanPilot.

Den foreslåede bestemmelse er endvidere udtryk for en tydeliggørelse af, at der vil være tale om en uberettiget og dermed retsstridig anvendelse af Dannebrog som splitflag, hvis flaget føres af andre end Kongehuset, Folketinget, statslige myndigheder, domstolene samt fysiske og juridiske personer, der ved kongelig resolution har særlig tilladelse til at føre splitflag.

Den foreslåede tydeliggørelse skal ses i sammenhæng med, at retsstridig benyttelse af Dannebrog i form af splitflag vil kunne indebære en overtrædelse af straffelovens § 132, stk. 1, nr. 1, hvorefter den, som forsætligt eller uagtsomt på retsstridig måde benytter kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner, straffes med bøde.

Der er med det foreslåede ikke tale om en ændring af den nuværende ordning i forhold til Dannebrog som splitflag, ligesom det foreslåede ikke ændrer på de gældende regler om benyttelse af det såkaldte ”yachtflag”, jf. bekendtgørelse nr. 249 af 11. oktober 1957.

Til § 2

Der gælder ikke i dag et forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Højesteret afsagde den 22. juni 2023 dom (sag 2/2023, udgivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2023, side 1042) i en sag om flagning med det amerikanske flag (Stars and Stripes). Højesteret fandt i den forbindelse bl.a. med henvisning til de krav, der i dag må stilles til indgreb i form af forbud mod flagning, at den dagældende bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om Forbud mod at benytte fremmede Nationsflag (flagbekendtgørelsen) ikke udgjorde det fornødne hjemmelsgrundlag for at pålægge straf for flagning med det amerikanske flag.

Som følge af dommen udstedte Justitsministeriet bekendtgørelse nr. 881 af 22. juni 2023 om ophævelse af bekendtgørelse om flagning med fremmede nationsflag, der formelt bl.a. ophævede flagbekendtgørelsen.

Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om den nuværende adgang til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, og pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at det er forbudt at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, jf. dog stk. 2 og 3 samt §§ 3-5.

Det foreslåede vil indebære, at det som udgangspunkt ikke vil være tilladt at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Det foreslåede vil gælde for fysiske og juridiske personer, herunder for kommunale og regionale myndigheder. Dette vil indebære, at regler om kommuners adgang til at flage med andre landes nationalflag efter de uskrevne kommunalfuldmagtsregler ikke vil gælde.

At »flage« skal i denne sammenhæng forstås som flagning fra en flagstang.

Det foreslåede vil alene gælde flagning med flag i stof eller lignende materiale i almindelig størrelse, dvs. større end miniatureflag, som efter den tidligere gældende praksis blev forstået som flag på maksimalt 30 x 50 cm.

Det foreslåede vil endvidere alene gælde flagning fra en flagstang af almindelig højde, hvilket vil sige ca. 4 meter eller derover, hvor stangen er en del af eller er fastgjort fast ejendom, herunder en flagstangs-sokkel eller vippebeslag i en have eller på en plads, eller taget eller facaden på en bygning. Det er ikke afgørende, hvilket materiale flagstangen er lavet af, hvordan flaget er fastgjort flagstangen, herunder om det er på en line eller fastmonteret flagstangen på andre måder. Det er heller ikke afgørende, om flagstangen er placeret lodret, på skrå eller vandret.

Dette vil indebære en mindre ændring i forhold til de dagældende regler, der blev ophævet den 22. juni 2023, der efter praksis ikke alene omfattede flagning fra flagstang, men også flagning fra en udspændt line eller flagning med flag fastgjort på fast ejendom.

Det vil ikke have betydning, hvordan flaget er fastgjort til en flagstang. Der vil således i denne sammenhæng være tale om flagning, når et flag med line eller på anden måde er fastgjort til og helt eller delvist er hejst i en flagstang.

I tvivlstilfælde, hvor en flagstang ikke er fastgjort til eller er en del af en fast ejendom, f.eks. fordi den står på en flytbar parasolfod, vil der skulle lægges vægt på, om flagstangen har en sådan karakter, at den ikke kan siges at være egnet til håndholdt brug.

Flagning fra mindre flagstænger (under ca. 4 meter i højden) vil efter omstændighederne også kunne udgøre flagning i denne lovs forstand, såfremt flagstangen ikke er beregnet til håndholdt brug og har en funktion som vanlig flagning. Dette gælder f.eks. flagstænger på f.eks. 2 meter i højden, som er fastgjort langs en hovedgade som en flagallé. Det samme gælder flagstænger, der er fastgjort til taget eller facaden på en bygning.

En fast ejendom i denne sammenhæng skal forstås som fast ejendom i tinglysningslovens forstand. Dette vil bl.a. indebære, at flagning fra flagstænger placeret på grundarealer og bygninger herpå vil være omfattet af de foreslåede regler, ligesom flagstænger placeret på særlige typer af fast ejendom, herunder bygninger på lejet grund og på søterritoriet, vil være omfattet. Det vil ikke kun være almindelige beboelses- og erhvervsbygninger, der vil være omfattet. Flagning fra flagstænger placeret på indretninger, som f.eks. skure, garager, siloer og andre tekniske anlæg, vil også være omfattet, såfremt sådanne indretninger har en fast og varig forbliven på grunden.

Det foreslåede vil indebære, at forbuddet i lighed med de dagældende regler ikke vil omfatte flagning med flag eller faner, som er fastspændt en håndholdt stang, ligesom forbuddet, som efter de dagældende regler, ikke vil omfatte f.eks. ”fremvisninger” af flag eller faner, herunder i forbindelse med demonstrationer eller sportsbegivenheder.

Derudover vil det foreslåede som nævnt indebære, at flag, der er placeret på en udspændt line, eller som er fastgjort direkte på fast ejendom, ikke vil udgøre flagning i lovens forstand. Det indebærer f.eks., at flag fastgjort en altan, et vindue, eller flag påmalet en gavl eller et tag ikke er omfattet, ligesom flag fastgjort en line, der f.eks. er udspændt over en vej eller gågade eller under taget i en idrætshal, ikke er omfattet.

Ved »andre landes nationalflag« skal i denne sammenhæng forstås andre landes nationale flag, f.eks. det russiske, amerikanske eller spanske nationalflag. Flag som repræsenterer lande, der indgår i andre lande, vil ligeledes være omfattet. Det gælder f.eks. det engelske, skotske, walisiske og nordirske flag, der ligesom Storbritanniens flag vil være omfattet.

Har et land flere nationalflag, herunder et statsflag og et kongeflag eller præsidentflag, vil alle sådanne nationalflag være omfattet af det foreslåede forbud, hvis de pågældende flag kan siges at repræsentere det pågældende land. I tvivlstilfælde må der lægges betydelig vægt på, hvilket eller hvilke flag der ifølge det pågældende land vil kunne repræsentere landet.

Det foreslåede forbud mod flagning med andre landes nationalflag vil i vidt omfang være en indførelse af det forbud, der var gældende før Højesterets dom af 22. juni 2023. Der henvises for en beskrivelse af det dagældende forbud mod flagning med fremmede nations- og områdeflag til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at der foreslås en række undtagelser til det foreslåede forbud, herunder at finske, færøske, grønlandske, norske, islandske, svenske og tyske flag ikke vil være omfattet af forbuddet, ligesom det foreslåede forbud ikke vil gælde for Folketinget. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til det foreslåede stk. 2 og 3 samt §§ 3-5 nedenfor.

Det foreslåede forbud mod flagning med udenlandske flag vil ud over andre landes nationalflag også omfatte andre landes områdeflag.

Ved »områdeflag« forstås flag, der repræsenterer et nærmere afgrænset område i et land.

Der er med det foreslåede ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige praksis angående spørgsmålet om, hvilke flag der må anses som et områdeflag. Der henvises for en beskrivelse af den tidligere praksis til pkt. 2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et sådant nærmere afgrænset område, vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om det område, som flaget repræsenterer, er afgrænset geografisk og administrativt, ligesom der vil kunne lægges vægt på historiske og kulturelle forhold, der måtte knytte sig til området, og om der er tale om et område, som er anerkendt af det land, som området ligger i.

Delstater og større provinser mv. vil som udgangspunkt kunne anses som sådanne nærmere afgrænsede

områder, som et områdeflag vil kunne repræsentere, mens f.eks. amter (f.eks. ”counties” i USA eller Storbritannien) og byer, herunder storbyer, som udgangspunkt ikke anses som sådanne områder, medmindre byen også er en delstat, provins, region eller lignende, som det er tilfældet med f.eks. Berlin, Valencia eller Washington D. C.

Ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et flag, der repræsenterer et sådant nærmere afgrænset område, vil der skulle lægges vægt på, om flaget repræsenterer området. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne lægges vægt på, om hjemlandet anerkender, at flaget repræsenterer det pågældende område.

Ovenstående kriterier for afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et områdeflag, vil indebære, at f.eks. amerikanske delstaters flag, canadiske provinseres flag, russiske republikkers flag, schweiziske kantoners flag, spanske regioners flag, herunder Cataloniens flag, er omfattet. Hertil kommer, at også Tibets flag eller Taiwans flag – som efter Justitsministeriets hidtidige praksis – vil skulle anses som områdeflag omfattet af det foreslåede forbud mod flagning med udenlandske områdeflag, mens flag, der repræsenterer byer eller amter, f.eks. Paris’ eller Warszawas flag, ikke vil skulle anses som områdeflag og således ikke være omfattet af forbuddet.

Derimod vil flag, der eksempelvis alene repræsenterer en politisk bevægelse eller et politisk budskab, som har tilknytning til et nærmere afgrænset område i et land, ikke være omfattet af det foreslåede forbud, da et sådant flag ikke vil repræsentere det pågældende område. Sådanne flag må anses som såkaldte fantasiflag, som det efter reglerne i dette lovforslag ikke vil være forbudt at flage med.

Efter hidtidig praksis vil eksempelvis flaget ”la Estelada” – som ses brugt af de catalanere, der går ind for uafhængighed – efter Justitsministeriets opfattelse skulle anses som et såkaldt fantasiflag, da det blev anvendt politisk, mens det anerkendte regionalflag for Catalonien, ”la Senyera”, som nævnt ovenfor vil skulle anses som et områdeflag og dermed være omfattet af det foreslåede forbud mod flagning med andre landes områdeflag.

Det foreslåede forbud mod flagning med områdeflag vil ikke omfatte flag, der repræsenterer områder i Danmark, ligesom forbuddet ikke vil omfatte flag, der repræsenterer områder i lande, hvis flag, det er tilladt at flage med, efter det foreslåede § 2, stk. 2.

Det betyder, at der frit vil kunne flages med finske, færøske, grønlandske, norske, islandske, svenske og tyske områdeflag. Om undtagelsen af disse flag fra forbuddet mod flagning henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 2, stk. 2, nedenfor.

Det foreslåede forbud mod flagning vil ud over andre landes nationalflag og områdeflag også omfatte flag, der må sidestilles hermed.

Ved »flag, der må sidestilles hermed« skal forstås flag, der må sidestilles med et andet lands nationalflag eller områdeflag.

Det foreslåede vil indebære, at forbuddet i visse tilfælde vil kunne omfatte flag, der repræsenterer et område, der ikke er en anerkendt stat og heller ikke repræsenterer et område i en stat, f.eks. det palæstinensiske flag.

Om et udenlandsk flag vil kunne sidestilles med et andet lands nationalflag eller områdeflag vil afhænge af en vurdering af, hvorvidt de hensyn, der begrundet det foreslåede forbud mod at flage med et andet lands nationalflag eller områdeflag, tillige gør sig gældende vedrørende det flag, der repræsenterer et område, der ikke er anerkendt som stat og heller ikke repræsenterer et område i en stat.

I vurderingen af, hvorvidt et flag vil kunne sidestilles med et andet lands nationalflag eller områdeflag, vil der skulle lægges vægt på, om det pågældende flag benyttes på et tidspunkt, hvor flaget i almindelighed må antages at blive forbundet med en fremmed nation. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne lægges vægt på, om det område, som flaget repræsenterer, har en mission i Danmark, som er tildelt diplomatiske rettigheder i lighed med diplomatiske missioner i Danmark, ligesom der f.eks. vil kunne lægges vægt på om det område, som flaget repræsenterer, kan angives som fødeland i danske pas og kørekort, og om en majoritet af FN's medlemslande anerkender det pågældende område som stat.

Det vil kunne give anledning til tvivl, om et udenlandsk flag, herunder et andet lands nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, der er blevet påført mærker eller lignende, eller hvis almindelige form er blevet modificeret, f.eks. hvis flaget er blevet klippet i, omfarvet eller foldet, vil skulle anses som et udenlandsk flag omfattet af det foreslåede forbud. Det afgørende vil i den forbindelse være, om flaget fortsat fremstår som et andet lands nationalflag eller områdeflag eller et flag, der må sidestilles hermed. Er dette ikke tilfældet, vil det være lovligt at flage med flaget uden tilladelse.

Det samme vil gælde, hvis der er tale om en imitation eller lignende af et udenlandsk flag omfattet af det foreslåede forbud, som ikke umiddelbart kan skelnes fra det pågældende udenlandske nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Ved vurderingen af, om en imitation eller lignende fremstår som et andet lands nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, er omfattet af det foreslåede forbud, vil der skulle lægges vægt på, om imitationen eller lignende er egnet til i almindelighed at blive forvekslet med det udenlandske flag. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet med en vellignende efterligning af det amerikanske flag, hvor antallet af stjerner og striber er f.eks. 49 og 12 i stedet for det korrekte antal på 50 og 13 eller en efterligning af det japanske flag, hvor den røde cirkel f.eks. er placeret en anelse til venstre eller til højre i stedet for den korrekte placering i midten af flaget.

Det foreslåede forbud mod flagning med udenlandske flag vil således være afgrænset til alene at omfatte andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Det betyder, at reglerne i lovforslaget ikke forbyder flagning med såkaldte fantasiflag, politiske flag og historiske flag, medmindre de frembyder væsentlige lighedspunkter med flag omfattet af det foreslåede forbud. Det vil således ikke være i strid med det foreslåede forbud i stk. 1 at flage med f.eks. piratflag, regnbueflag, anarkistflag samt flag med diverse logoer og varemærker.

Det betyder også, at forbuddet ikke vil omfatte flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger og samarbejder, herunder FN-flaget, Det Europæiske Flag, NATO-flaget, OSCE-flaget og Nordisk Råds flag.

Det foreslåede vil indebære en mindre lempelse i forhold til de dagældende regler, da flag, der repræsenterer internationale eller regionale sammenslutninger og samarbejder, efter de tidligere regler som

udgangspunkt blev anset som omfattet af forbuddet mod flagning med fremmede nationsflag. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om det dagældende forbud mod flagning med fremmede nationsflag.

Det foreslås i § 2, *stk. 2*, at forbuddet i stk. 1 ikke omfatter finske, færøske, grønlandske, islandske, norske, svenske og tyske flag.

Det foreslåede vil indebære, at flagning med finske, færøske, grønlandske, islandske, norske, svenske og tyske nationalflag og områdeflag mv. ikke vil være omfattet af det foreslåede forbud mod at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed. Det vil således være tilladt at flage med f.eks. det skånske flag, det samiske flag, det ålandske flag samt Slesvig-Holstens eller Bayerns flag.

Det foreslås i § 2, *stk. 3*, at forbuddet i stk. 1 ikke gælder for Folketinget.

Det foreslåede vil indebære, at det foreslåede forbud mod flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, ikke vil gælde for Folketinget.

Det betyder, at Folketinget uden tilladelse lovligt vil kunne flage med udenlandske flag, hvis Folketinget måtte ønske det, f.eks. i forbindelse med statsbesøg, officielle besøg eller besøg fra repræsentanter for et udenlandsk parlament.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at det er tilladt for diplomatiske repræsentationer at flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område, herunder repræsentationschefens bolig.

Det foreslåede vil indebære, at de diplomatiske repræsentationer mv., der fremgår af Udenrigsministeriets officielle liste (Copenhagen Diplomatic List), vil kunne flage med udsenderstatens nationalflag på repræsentationens område og repræsentationschefens bolig.

Det betyder, at diplomatiske repræsentationer mv. vil kunne flage med udsenderstatens nationalflag fra en flagstang på den adresse for repræsentationens område, der fremgår af Copenhagen Diplomatic List. Det vil i den forbindelse være uden betydning, om repræsentationen ejer det pågældende område eller den bygning eller lignende, hvor repræsentationen har embedskontorer i, ligesom det vil være uden betydning, om en repræsentation mv. deler adresse med andre, herunder private virksomheder. Det samme gælder for repræsentationschefens bolig.

Har en diplomatisk repræsentation f.eks. et mindre embedskontor i en større kontorbygning, vil repræsentationen som udgangspunkt kunne flage med udsenderstatens flag fra en fælles flagstang, der f.eks. er placeret på bygningens facade eller foran bygningen på bygningens grund. Det afgørende vil i den forbindelse være, om flagstangen kan siges at være placeret på den adresse, der fremgår af Copenhagen Diplomatic List, ligesom det naturligvis forudsættes, at repræsentationen kan råde over den flagstang, som den ønsker at flage med udsenderstatens flag fra.

Det bemærkes, at der ikke er praksis for, at en repræsentationschefs adresse fremgår af Copenhagen Diplomatic List. Det afgørende i den forbindelse vil være, om vedkommende fremgår af Copenhagen Diplomatic List som repræsentationschef. Fremgår den pågældende som repræsentationschef på Copenhagen Diplomatic List, vil der kunne flages med udsenderstatens nationalflag fra adressen for repræsentationschefens bolig.

I overgangstilfælde eller lignende, hvor Copenhagen Diplomatic List ikke er blevet opdateret, vil der kunne tages hensyn til, hvem den pågældende diplomatiske repræsentation oplyser som repræsentationschef.

Copenhagen Diplomatic List offentliggøres på Udenrigsministeriets hjemmeside og opdateres løbende.

Det foreslåede vil ikke gælde for udsenderstatens områdeflag.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser artikel 20, hvoraf det fremgår, at repræsentationen og dens chef har ret til at benytte udsenderstatens flag og våben på repræsentationens område, herunder repræsentationschefens bolig og på hans transportmidler.

Det foreslåede skal endvidere ses i sammenhæng med § 1 a i lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v., som ændret ved lov nr. 360 af 11. april 2014, hvor det fremgår, at der ved aftale kan indrømmes Palæstinas mission i Danmark, missionens personale og familiemedlemmer tilhørende personalets husstand særlige rettigheder og immuniteter i et omfang, det ikke går videre end de rettigheder og immuniteter, der indrømmes diplomatiske repræsentationer her i landet. Der kan i den forbindelse henvises til, at det med aftale af 14. januar 2014 mellem Danmark og Palæstina bl.a. er besluttet, at den palæstinensiske mission i Danmark må anvende det palæstinensiske flag og emblem på missionens område, på missionschefens residens samt på missionens transportmidler. Det bemærkes, at Palæstinas mission i Danmark fremgår af Copenhagen Diplomatic List 2024.

Til § 4

Det foreslås i § 4, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere bestemte flag ikke er omfattet af forbuddet i § 2, stk. 1.

Det foreslåede vil indebære, at justitsministeren kan undtage nærmere bestemte flag fra det forbud mod flagning med udenlandske flag, der foreslås i § 2, stk. 1, således, at alle uden yderligere tilladelse lovligt vil kunne flage med det pågældende flag, hvis de måtte ønske det.

Den foreslåede bemyndigelse vil alene kunne anvendes til at undtage nærmere bestemte udenlandske flag fra forbuddet. Den foreslåede bemyndigelse giver ikke justitsministeren hjemmel til at fravige det foreslåede forbud i § 2, stk. 1, som sådan, således at der frit vil kunne flages med alle udenlandske flag.

Det vil alene være det eller de flag, som justitsministeren har undtaget fra forbuddet, der vil kunne flages med. Har justitsministeren eksempelvis undtaget et andet lands nationalflag, f.eks. det spanske nationalflag, vil det fortsat være forbudt at flage med dette lands områdeflag, f.eks. Cataloniens flag, medmindre justitsministeren også har undtaget det pågældende områdeflag – i dette eksempel Cataloniens flag.

At et andet lands nationalflag er blevet undtaget fra forbuddet efter den foreslåede § 4 vil med andre ord ikke have den afledte effekt, at der også vil kunne flages med dette lands områdeflag. Tilsvarende vil et andet lands nationalflag fortsat være omfattet af forbuddet, hvis justitsministeren alene har undtaget et områdeflag fra det pågældende land fra forbuddet.

Det forudsættes, at den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes, hvor en ekstraordinær situation begrundes, at det pågældende udenlandske flag bør undtages fra det foreslåede forbud, f.eks. således at det som følge af krigen i Ukraine fortsat vil være tilladt at flage med det ukrainske flag.

I vurderingen af, hvorvidt der er tale om en sådan ekstraordinær situation, der kan begrunde, at et udenlandsk flag bør undtages fra det foreslåede forbud, forudsættes det, at der tages hensyn til, om det må forventes, at offentlige myndigheder og en stor del af befolkningen og virksomheder vil have et ønske om at flage med det udenlandske flag som en sympatitilkendegivelse, særlig gestus eller lignende.

I den forbindelse kan der både indføres tidsubegrænsede og tidsbegrænsede undtagelser fra forbuddet, idet det dog forudsættes, at reglerne ophæves, når den ekstraordinære situation, der begrundede undtagelsen, ikke længere foreligger.

Efter den hidtidige praksis var udbruddet af krigen i Ukraine i februar 2022 en ekstraordinær situation, hvor Justitsministeriet udstedte en række generelle, tidsbegrænsede tilladelser til, at private og offentlige myndigheder kunne flage med det ukrainske flag, hvis de måtte ønske det.

Det forudsættes, at statslige myndigheder ikke flager med udenlandske flag, som i medfør af den foreslåede bestemmelse er undtaget fra det foreslåede forbud, på officielle flagdage, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse om officielle flagdage.

Det forudsættes endvidere, at statslige myndigheder ikke flager med udenlandske flag, der er undtaget fra det foreslåede forbud, på dage, hvor Justitsministeriet – ud over de officielle flagdage som beskrevet ovenfor – har bestemt, at statslige myndigheder skal flage i anledning af særlige begivenheder, som f.eks. ved statsbesøg eller særlige begivenheder i Kongehuset – såkaldt ekstraordinær flagning. Tilsvarende, hvor Justitsministeriet i øvrigt har iværksat ekstraordinær flagning, f.eks. for at markere større katastrofer eller terrorangreb mv. i udlandet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om den dagældende tilladelsesordning, hvor de officielle flagdage mv. beskrives nærmere.

Til § 5

Det foreslås i § 5 at politiet i særlige tilfælde kan meddele tilladelse, herunder fastsætte vilkår, til flagning med flag omfattet af § 2, stk. 1.

Det foreslåede vil indebære, at forbuddet, som efter de dagældende regler, ikke vil omfatte flagning med udenlandske flag, hvis politiet har meddelt tilladelse hertil.

Med »i særlige tilfælde« skal bl.a. forstås tilfælde, hvor der ansøges om tilladelse til at flage med andre

landes nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, i forbindelse med afholdelse af internationale kongresser, udstillinger, stævner, indvielser og andre særlige lejligheder.

Sådanne særlige tilfælde vil i almindelighed også foreligge, hvis der ansøges om tilladelse til at flage med andre landes nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, fra hoteller, campingpladser, kongrescentre, udstillingshaller, større erhvervsvirksomheder, museer, idrætspladser, havne, lufthavne, grænseovergange og lignende i anledning af fremmede statsborgeres besøg det pågældende sted mv.

Sådanne særlige tilfælde vil desuden i almindelighed foreligge, hvis der ansøges om tilladelse til at flage med andre landes nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, en enkelt dag i anledning af andre statsborgeres besøg hos ansøgeren.

Det forudsættes i den forbindelse, at der er tale om et kortvarigt besøg og ikke et længere ophold.

Er der tale om sådanne særlige tilfælde, bør ansøgningen i almindelighed imødekommes.

Det forudsættes, at sådanne tilladelser i almindelighed bør meddeles for den ansøgte periode eller indtil videre.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med retningslinjerne i den dagældende cirkulæreskrivelse nr. 145 af 20. oktober 1989, der efter den dagældende tilladelsesordning gjaldt i forhold til i hvilke situationer, der kunne opnås tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om den dagældende tilladelsesordning.

Det forudsættes endvidere, at særlige institutioner vil kunne meddeles en generel tidsubegrænset tilladelse til som led i afviklingen af statsbesøg eller officielle besøg eller lignende at flage med den besøgende stats nationalflag eller områdeflag. Afgørende i vurderingen af, hvorvidt der i denne sammenhæng er tale om en særlig institution, vil være, om institutionen regelmæssigt modtager stats- og regeringschefer og lignende som led i afviklingen af sådanne besøg, f.eks. som det er tilfældet for Københavns Lufthavn.

Ovenstående er ikke udtryk for en udtømmende opregning af tilfælde, hvor konkrete hensyn kan tale for at tillade en ansøger at flage med andre landes nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger sådanne særlige omstændigheder, at tilladelsen bør gives, og politiet skal i den forbindelse foretage en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder om ansøger f.eks. ønsker at flage som led i en politisk tilkendegivelse eller kunstnerisk fremstilling, hvilket vil kunne tale for en imødekommelse af ansøgningen.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at politiet vil kunne fastsætte vilkår for tilladelser om flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der måtte sidestilles hermed.

Det forudsættes, at en tilladelse vil kunne indeholde vilkår om, at tilladelsen til at flage med udenlandsk flag gives for et bestemt tidsrum eller indtil videre, ligesom flagning sker til brug for en bestemt lejlighed.

Det forudsættes endvidere, at tilladelsen kan indeholde vilkår, som f.eks. fastlægger den geografiske og tidsmæssige udstrækning, herunder at tilladelsen gælder for en flagstang på vedkommendes bopæl.

Det forudsættes i øvrigt, at der ikke bør meddeles tilladelse til flagning med udenlandske flag, når den ønskede flagning falder på en officiel flagdag, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse om officielle flagdage, hvor man i Danmark mindes særlige nationale begivenheder, herunder på officielle flagdage.

Det forudsættes endvidere, at tilladelser til flagning med udenlandske flag vil kunne indeholde vilkår om, at der ikke flages med det pågældende flag på dage, hvor Justitsministeriet – udover de ovennævnte officielle flagdage – har bestemt, at statslige myndigheder skal flage ekstraordinært på halv eller hel stang i anledning af særlige begivenheder, som f.eks. statsbesøg eller særlige begivenheder i Kongehuset. Tilsvarende hvor Justitsministeriet i øvrigt har iværksat ekstraordinær flagning, f.eks. for at markere større katastrofer eller terrorangreb mv. i udlandet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om den dagældende tilladelsesordning, hvor bl.a. de officielle flagdage mv. beskrives nærmere.

Det forudsættes derudover, at tilladelser vil kunne indeholde vilkår om, at vedkommende samtidig flager med Dannebrog af mindst samme størrelse som det flag, der gives tilladelse til at flage med, og anbragt på en ikke mindre fremtrædende plads end dette, medmindre ansøger kun råder over én flagstang.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med de retningslinjer, der gjaldt for den dagældende tilladelsesordning. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om den dagældende tilladelsesordning.

Det forudsættes i øvrigt, at politiet vil kunne ændre eller tilbagekalde en meddelt tilladelse, f.eks. hvis forudsætningerne for en tilladelse ændrer sig, eller hvis en tilladelse eller vilkårene herfor ikke overholdes, f.eks. hvis der flages med det pågældende udenlandske flag på en officiel flagdag, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse om officielle flagdage.

Endelig forudsættes det, at en tilladelse kan tilbagekaldes, hvis det viser sig, at tilladelsen er meddelt på baggrund af urigtige oplysninger.

Politiet vil i forbindelse med en behandling af en ansøgning kunne kræve, at ansøgeren fremsender oplysninger og dokumentation, der ligger ud over, hvad der måtte fremgå af en eventuel ansøgningsblanket, hvis det er oplysninger og dokumentation, som ansøger er nærmest til at fremskaffe, og som er nødvendige for sagen.

Politiets meddelelse om tilladelse eller afslag på en ansøgning om at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Behandling af sådanne sager vil således skulle ske i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven samt øvrige forvaltningsretlige regler og grundsætninger, der gælder for afgørelsesvirksomhed.

Det betyder, at tidligere tilladelsesindehavere på ny vil skulle ansøge om tilladelse til at flage med andre landes nationalflag eller områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, efter de nu foreslåede regler, hvis de måtte ønske også fremadrettet at flage med et flag omfattet af det foreslåede forbud.

Det forudsættes i den forbindelse, at ansøgning om tilladelse til at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, herunder ansøgning om forlængelse eller fornyelse af en tilladelse, behandles af Politiets Administrative Center (PAC) ved Midt- og Vestjyllands Politi.

Til § 6

Det foreslås i § 6, at politiets afgørelser efter § 5 ikke kan påklages til rigspolitichefen eller Justitsministeriet.

Det foreslåede vil indebære, at politiets afgørelser efter den foreslåede § 5 ikke vil kunne påklages til rigspolitichefen eller Justitsministeriet.

Til § 7

Det foreslås i § 7, *stk. 1*, at den, der overtræder § 2, *stk. 1*, straffes med bøde.

Det foreslåede vil indebære, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod flagning med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed, vil kunne straffes med bøde.

For så vidt angår strafudmåling for overtrædelse af bestemmelsen forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med bøde på 2.500 kr. I gentagelsestilfælde forudsættes der som udgangspunkt udmålt en bødestraf på 5.000 kr.

Det vil i skærpende retning ved bødeudmålingen således skulle indgå, hvis personen har begået flere overtrædelser af det foreslåede forbud.

Foreligger der adskillige førstegangsovertrædelser til samtidig pådømmelse, forudsættes der som udgangspunkt udmålt en højere samlet bødestraf.

Det vil i formildende retning ved bødeudmålingen kunne indgå, hvis gerningspersonen alene har flaget med et udenlandsk flag i strid med bestemmelsen i kort tid, f.eks. i nogle timer.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Det foreslås i § 7, *stk. 2*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslåede vil indebære, at der vil kunne pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter

reglerne i straffelovens 5. kapitel for i strid med lovens forbud at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Strafansvaret vil herefter omfatte enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1. Endvidere vil strafansvaret omfatte enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de selskaber, der er nævnt i straffelovens § 26, stk. 1, jf. straffelovens § 26, stk. 2.

Til § 8

Det foreslås i § 8, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslåede vil medføre, at det fra denne dato som udgangspunkt vil være forbudt at flage med andre landes nationalflag og områdeflag samt flag, der må sidestilles hermed.

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, at kongelig resolution af 21. december 1833 og kongelig resolution af 7. juli 1854 ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at kongelig resolution af 21. december 1833, som bekendtgjort ved kancelli cirkulære af 7. januar 1834, og kongelig resolution af 7. juli 1854, som bekendtgjort ved Justitsministeriets cirkulære af 2. august 1854, ophæves.

Til § 9

Det foreslås i § 9, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede afgrænsning af lovens territoriale gyldighedsområde vil indebære, at loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, og at loven ikke helt eller delvis vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Rigsmyndigheder på Færøerne og i Grønland, flager fortsat med Dannebrog som splitflag, jf. hjemmestyrerelevens § 12 (lov nr. 137 af 23. marts 1948) samt § 3 i lov om et særligt grønlandsk flag (lov nr. 222 af 6. juni 1985).